

ת"ד 5211/01/21 - מדינת ישראל נגד אברהם והבי

בית משפט השלום לתעבורה בחיפה

ת"ד 5211-01-21 מדינת ישראל נ' והבי
תיק חיצוני: 962276/2020

כבוד השופט אור לרנר	בפני
מדינת ישראל	מאשימה
אברהם והבי	נגד
	נאשמים

גזר דין

הנאשם הודה והורשע בעבירות של נהיגה בחוסר זהירות שגרמה לחבלה של ממש ונהיגת אוטובוס מבלי לנהוג לבטיחות הנוסעים.

על פי עובדות כתב האישום המתוקן, הנאשם נהג באוטובוס של חברת אגד, ברחוב הרצל בחיפה ובו נסעה הגב' ילנה דורגון, שהיתה בת 80 באותה עת (להלן: "**הנפגעת**"). הנאשם החל בנסיעה בטרם התיישבה הנפגעת וכתוצאה מכך היא נפלה ונגרמו לה שבירים ב- 5 מצלעותיה.

להשלט התמונה יש להוסיף כי הנאשם נהג באותה עת בקו 37, שהינו קו עירוני ובאוטובוס מסוג סקניה, שהינו אוטובוס עירוני ובו מקומות המיועדים מראש לעמידה.

המאשימה ביקשה להשית על הנאשם פסילה בפועל שלא תפחת מ-8 חודשים, פסילה על תנאי וקנס והפנתה לחובתו של נהג ציבורי לדאוג לבטיחות הנוסעים ולעובדה שהנאשם לא ווידא כי הנפגעת אכן יושבת. עוד צוין כי הנאשם נהג משנת 1993 ולחובתו 3 הרשעות קודמות.

ב"כ הנאשם ציינה שכל חטאו של הנאשם בכך שנסע לפני שהנפגעת התיישבה כוי לנהג אין חובה בכלל לחכות שהנוסעים יתיישבו, מה גם שמדובר באוטובוס עירוני שהכניסה אליו היא גם מהדלת האחורית וציפייה כי הנהג ימתין להתיישבות של כל הנוסעים, שכאמור עמידתם מותרת, הינה דרישה בלתי סבירה; ולכן מדובר, לכל היותר ברמה מאד נמוכה של חוסר זהירות. כן הפנתה לעבור המקל של הנאשם ולנסיבותיו האישיות לרבות הבעיות הרפואיות של אשתו. כן הפנתה ב"כ הנאשם לתיק דומה לטעמה, אשר הסתיים בפסילה על תנאי קנס בלבד.

להשלמת התמונה אציין כי לבקשת הנאשם הוריתי בתאריך 5.1.22, על פסילתו מלנהוג ברכב ציבורי.

דין והכרעה

תאונות דרכים גורמות לפגיעה בערכים המוגנים של שלמות החיים והגוף והסדר התעבורתי. חובתם של בתי המשפט להרים תרומה למאבק הבלתי מתפשר בתאונות הדרכים ותוצאותיהם וזאת באמצעות הטלת עונשים משמעותיים והולמים.

לאחר שבחנתי את נסיבות ביצוע העבירות המיוחסות לנאשם, הגעתי למסקנה כי מדובר ברמת חוזר זהירות נמוכה עד מאד, אם בכלל; וזאת מאחר ולא קיימת חובה בחקיקה שלא להסיע נוסעים בעמידה. נהפוך הוא, תקנה 428(ד) לתקנות התעבורה מדברות על כך שנהג לא יתעכב בתחנה מעבר לדרוש ל ורך העלאת והורדת נוסעים. ודוק, העלאת והורדת ולא הושבתם של כל הנוסעים (ר' לעניין זה תד(רמ') 90234/04 מ"י נ' שבבו רמי (1.3.05)). הדברים נכונים במיוחד שעה שמדובר באוטובוס עירוני בו מקומות ייעודיים לעמידה במהלך הנסיעה.

מאידך יש לזכור כי בדין העבירות בהן הורשע קבועה בפקודת התעבורה פסילת מינימום בת שלושה חודשים בסעיף 38(3).

לאחר שבחנתי את רמת חוסר הזהירות המיוחסת לנאשם בנסיבות המיוחדות של המקרה; תוך התחשבות בתוצאות התאונה ורמת הענישה הנוהגת (ור' לעניין זה ת"ד (עכו) 10347/06 מ"י נ' חנא נאחי (14.1.09), אליו הפנתה ב"כ הנאשם), אני קובע כי המתחם ההולם נע בין פסילת המינימום ועד פסילה של 8 חודשים ורכיבי ענישה נלווים.

באשר לנאשם עצמו יש להתחשב בהודייתו בהזדמנות הראשונה, לקיחת האחריות וחיסכון בזמן שיפוטי יקר. כן יש לקחת בחשבון את עברו של הנאשם לאורך 29 שנות נהיגה (3 הרשעות, כולן התיישנו), ואת נסיבותיו האישיות כפי המשתקפות מטיעוני באת-כוחו לרבות מצבה הרפואי של אשתו (כפי העולה מהמסמכים שהוצגו לעיוני).

בסופו של יום הגעתי למסקנה כי אין הצדקה לחרוג מפסילת המינימום הקבועה בחוק, אך נוכח כל השיקולים לקולא יש לסייג את הפסילה כך שלא תפגע יתר על המידה בנאשם (בין היתר תוך התחשבות בעובדה שמדובר בנסיבות הרלבנטיות אך ורק לנהיגה באוטובוס).

אשר על כן, הנני גוזר על הנאשם כדלקמן:

- אני דן את הנאשם לתשלום קנס בסך 750 ש"ח.

תשלום הקנס עד ליום 15.05.2022.

המזכירות תשלח לנאשם שובר תשלום בהתאם.

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים בפועל בניכוי הפסילה עד לתום ההליכים מיום 5.1.22 ועד היום.

- אני מסייג את הפסילה כך שתחול על רכב ציבורי בלבד, קרי רישיון מדרגה D.

למען הסר ספק, רישיונו של הנאשם לדרגות B וטרקטור, לא נפסלו ומותר לו לנהוג ברכבים המתאימים לדרגות אלו.

נוכח אופי הפסילה, אין צורך בהפקדת הרישיון פיזית והמזכירות תנפיק לנאשם אישור הפקדה מעודכן מיום 5.1.22..

בכל הנוגע לחישוב הפסילה, זה יבוצע ע"י משרד הרישוי לו נתונה הסמכות בעניין, ובמצטבר לכל פסילה אחרת ככל שקיימת.

- אני פוסל את הנאשם מלנהוג ו/או מלקבל ו/או מלהחזיק רישיון נהיגה לתקופה של 3 חודשים על תנאי למשך 2 שנים והתנאי הוא שהנאשם לא יעבור אותה/ן עבירה/ות שעליה/ן הורשע או אחת העבירות המפורטות בתוספת הראשונה או בתוספת השנייה לפקודת התעבורה [נוסח חדש], תשכ"א - 1961 ויורשע בגינה.

בהסמכת הצדדים, גזר הדין ניתן בהיעדר ויישלח אליהם בדואר.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי בחיפה תוך 45 ימים מהיום.

ניתנה היום, י"ב אדר א' תשפ"ב, 13 פברואר 2022, בהעדר הצדדים.